[1]देदीयकः-यिका ;

दाता-त्री, दापयिता-त्री, दिदीषिता-त्री, देदीयिता-त्री ;

— दापयन्-न्ती, दिदीषन्-न्ती ; —

— दापयिष्यन्-न्ती-ती, दिदीषिष्यन्-न्ती-ती ; —

दीयमानः, दापयमानः, दिदीषमाणः, देदीय्यमानः ;

दास्यमानः, दापयिष्यमाणः, दिदीषिष्यमाणः, देदीयिष्यमाणः ;

प्रदाः-प्रदौ-प्रदाः ; — — —

[2]दीनः-दीनम्-दीनवान्, दापितः, दिदीषितः, देदीयितः-तवान् ;

[3]उपदायः, [4]प्रदः, दापः, दिदीषुः, देद्यः ;

दातव्यम्, दापयितव्यम्, दिदीषितव्यम्, देदीयितव्यम् ;

[5]प्रणिदानीयम्-प्रनिदानीयम्, दापनीयम्, दिदीषणीयम्, देदीयनीयम् ;

देयम्, दाप्यम्, दिदीष्यम्, देदीय्यम् ;

[6]ईषद्दानम्-दुर्दानम्-सुदानम् ; — —

दीयमानः, दाप्यमानः, दिदीष्यमाणः, देदीय्यमानः ;

दायः, दापः, दिदीषः, देदीयः ;

दातुम्, दापयितुम्, दिदीषितुम्, देदीयितुम् ;

दातिः, दापना, दिदीषा, देदीया ;

दानम्, दापनम्, दिदीषणम्, देदीयनम् ;

दात्वा, दापयित्वा, दिदीषित्वा, देदीयित्वा ;

---

1. यङन्तान्ण्वुलि, घुसंज्ञाप्रतिषेधात् ईत्वाभावे, द्वित्वे, अभ्यासस्य गुणे च रूपम् । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. 'स्वादय ओदितः' (गः सू. दिवादौ) इति ओदित्त्वातिदेशात् 'ओदितश्च' (8-2-45) इति निष्ठानत्वे रूपम् ।
3. 'मीनातिमिनोतिदीङाम्—' (6-1-50) इत्यनेनान्तरङ्गत्वेनात्वे, 'इयाऽऽद्—' (3-1-141) इत्यनेन कर्तरि णप्रत्यये, युगागमः ।
4. 'आतश्चोपसर्गे' (3-1-136) इति कर्तरि कप्रत्यये रूपम् । प्रदर्शनार्थं कर्तरि प्रत्ययेषु द्वावत्रोपात्तौ । 'डु दाञ्—' धातौ (830) यानि रूपाणि कर्त्रर्थे प्रदर्शितानि, तानि सर्वाण्यपि, अत्रापि प्रायशो ज्ञेयानि ।
5. 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति णत्वविकल्पः ।
6. 'आतो युच्' (3-3-128) इति ईषदाद्युपपदेषु खलपवादो युच् प्रत्ययः ।